

„Takže ve tvém světě přežiju, jenom když budu tvrdit, že jsem věc, která mi patří, sprostě ukradl?“

„Chci tě jenom chránit. Tebe i rodinu.“

Nikolaj zamrkal. Nevěřil tomu, co Boris říkal.

„Tebe přece už nezajímá, co se s tvojí rodinou děje...“

„Protože mám důležitější věci na práci!“ rozčileně odsekl. Nikolaj s ním nikdy takovým způsobem nejednal. „Ale já ti něco prozradím, Koljo, a dobře si to zapamatuj! Až svrhneme vládnoucí třídu a všechno tohle se přezene, tak uvidíš, na vlastní kůži poznáš, že jsem měl pravdu. Na troskách starého světa postavíme nový...“

„Co to plácáš za hlouposti? Používáš zvláštní slova... revoluce, starý svět, nový svět, svržení vládnoucí třídy. Viděl jsi vůbec, jak tvoji kamarádi, kteří si nikdy v životě neumyli ruce, za dvě noci zpustošili město? Všiml sis hořících domů a mrtvých na dlažbě?“

„Vláda buržujů a vykořisťovatelů skončila!“ Borisovy oči se zatvrdily, když to říkal. „Co vidíš, je jenom nezbyt-ná oběť.“

Nikolaj upřímně žasl. „Nevěřil jsem strýci, když říkal, že jsi fanatik, ale pletl jsem se,“ sykl tónem, který se Borisovi zabodl hluboko do srdce. Naznačoval jím... Co? Pohrdání? To Boris opájen vidinou velkých myšlenek nemohl unést. Neměl ale, jak by mu to obhájl. Bolševici vystavěli barikádu a nechali stát každého z bratrů na jiné straně.

„Pusť mě!“ Nikolaj se vysmekl z bratrovy blízkosti a opustil bezpečí úkrytu za kočárem. Pobudů a lovců majetku přibývalo. Na náměstí vjeli dva ozbrojení vychyt-ralci s dřevěným vozem plným lahví vína a opět začal prodej.

Na Borisovu radu si ale Nikolaj sundal kabát a pře-hodil si ho přes ruku, aby vypadal jako ostatní, kteří

se toho rána potulovali venku. Naposledy se otočil zpátky.

„Ještě je čas nechat to všechno za sebou, Borisi. Zapomeň na fantazie o neexistujícím světě a vrať se domů...“

Boris se za Nikolajem díval, dokud z náměstí nezmi-zel.

Doma se Boris neukázal dlouhé měsíce, žil se svými souputníky a rodinu k tomu nepotřeboval. Dnes ho však Nikolaj překvapil. Za dobu jeho nepřítomnosti téměř dospěl.

Až pod Leninovým vedením bolševici zvítězí nad vše-mi odpůrci revoluce, stane se Rusko nejšťastnější zemí na světě. Potom všichni pokorně uznají, že se ve svých názorech mýlili, a otec poprosí Borise za odpuštění!

A Boris nyní z celého srdce zatoužil, aby ho odprosila i Nikolaj.

● Nádraží

Pod nohami gardistů křupal čerstvý sníh. Město velkých staveb, obchodu, kultury a historie vypadalo jako měs-to duchů. Špinavé a plné odpadků, s ohořelými zdmi, vypáčenými dveřmi, s rozbitými okny. Bolševici mocensky hlavní město ovládli, jeho vnitřní dění ale ještě zcela nekontrolovali. Leninovu a Trockého vládu odmítala a kritizovala většina denního tisku, úředníci a vzdělanci ji zcela bojkotovali. První dny nového režimu se nesly v duchu stávek a sabotážních kampaní, a to především na ministerstvech, vládních úřadech, bankách, poštách, soudech a školách. Ačkoli státní zaměstnanci byli různého politického smýšlení, považovali bolševický režim za nezákonný. Rudé gardy držely pozice ve městě, ale proti nim se neustále stavěla nová ozbrojená opozice –